

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 30. Imago prodigiosa Edessena.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. ta jecit, atque ædes monachis necessa-
A. C. 943. rias construere cœpit. Omnibus per-
 fectis, plurimos congregavit monachos,
 & ipse primus illius loci Abbas fratres ad
 altissimum perfectionis culmen perdu-
 xit. Nam pietas & Sanctitas illorum
 monachorum ita conspicua evasit, ut in-
 de postea plurimi Episcopali Abbatialive
 Dignitate exornandi evocarentur, ideo-
 que S. Dunstanus præcipuus in tota An-
 glia Religionis Restaurator merito fuerit
 de prædicatus.

§. XXX.

Imago prodigiosa Edessena.

Post. Theo.
p. 268. n. 48.
Gr. ap. Com-
bes. Sur. 6.
Aug.

In Oriente Imperator Romanus Leoa-
 penus prodigiosam Jesu Christi ima-
 ginem, quæ Edessæ servabatur, tolli &
 Constantinopolim afferri jussit. Porro
 qualem traditionem de hac imagine Græ-
 ci veram esse crediderint, cognoscimus
 ex Sermone Imperatoris Constantini
 Porphyrogeniti, qui rem istam narrat in
 hunc modum: Abgaro Edessæ Domino
 servus erat, nomine Ananias, qui in Ægy-
 ptum pergens & per Palæstinam iter fa-
 ciens cum Jesum Christum prædicantem
 audivisset, vidissetque miracula, obstu-
 puit, & in reditu in Salvatoris gesta di-
 ligentius inquisivit, quod speraret, Do-
 minum suum podagra & elephantia la-
 borantem ipsius ope sanari posse. Post-
 quam

quam rem inauditam ad Herum detulisset; is data ad Jesum Christum epistola rogat, ut ad se diverteret in civitatem Edessenam, certum refugium contra perfidorum Judæorum insidias futuram. Hanc epistolam Ananiæ fidei commisit Viro Sancto reddendam, cumque pictorem esse sciret, adjecit mandatum; si adducere ipsum non posset, saltem vultus speciem depictam afferret. Ubi Ananias in Judæam pervenit, Jesum quidem vidit, sed tanta populi multitudine circumstante, ut ejus lateri propius admo- veri nequiret. Ergo in saxo eminente confidens Jesu Christi faciem penicillo in chartam transferri incipit. Tunc vero Jesus cognoscens in Spiritu, quid ageretur, misso ad Ananiam S. Thoma, ad se venire jubet, eique, epistola Abgari non inspecta, itineris sui causam exponit. Tum scripta ad Abgarum Respon- soria, promittit, se unum ex Discipulis suis ad eum missurum, qui ipsum sani- tati restitueret.

Cum autem Jesus, tradita Ananiæ epistola, videret, de altera quoque He- ri sui mandato sollicitum, aqua faciem la- vit, linteo, cui statim Sacri vultus spe- ciem impressa est, (*) absterfit, & Ana- niæ

(*) Quamvis factum illud, quod Jesus Chri- stus

Sæculum X. A. C. 943. nia dedit. Ille domum remeans, cum Hierapolim pervenisset, extra civitatem diverforium sibi delegit, & linteum sub laterum recens coctorum acervo abscondit. At ecce, circa medium noctis ibidem ignis tam late fulgere conspectus est, ut tota civitas continenti incendio ardere crederetur. Pavidam incolam deprehensam Ananiam fateri cogunt, quid deferret, atque in uno latere, qui linteum contigerat, simile Simulacrum expressum apparet, quod ab ipsis retentum, Hierapoli adhucdum visebatur. Ananias vero, iter suum profecutus, Edefsam & epistolam & imaginem attulit. Ceterum hujus Iconis origo etiam alio modo narrabatur. Quippe Jesu, antequam pateretur, sanguinem sudanti aliquis ex Discipulis sindonem porrexisset ferebatur, quæ, Jesu Christo sudorem abster-

stus epistolam manu propria ad Abgarum exaraverit, minus credibile videatur, quod nullum apud Evangelistas, aut alibi, appareat indicium, Dominum nostrum quidquam scripsisse, nisi quando mulierem in adulterio deprehensam absolvit; dicit enim S. Joan. cap. 8. *Jesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra,* nihilominus alterum, quod Christus Sacri vultus effigiem Sindoni impresserit, majorem verisimilitudinem habet, quod nihil involvat inconveniens, & plurima miracula a Jesu Christo patratâ literis mandata non fuerint.

abstergente, Sacri vultus effigiem recepisset. Hanc Dominum S. Thomæ servandam tradidisse, a quo acceptam Thadeus Edessam detulisset. Erant enim, qui affirmabant, Jesum S. Thadeo in mandatis reliquisse, ut hanc imaginem Edessam deferret ipsumque, cum eo advenisset, Abgarum increbrescente miraculorum fama fuisse admonitum. Ceterum, Apostolus in Abgari conspectum procedens Iconem gerebat e fronte suo dependentem, unde lucis radii, quos humanorum oculorum acies vix ferre poterat, emicabant. Abgarus fulgore excitatus cubili se proripit, obviam celeri cursu se infert, morbi oblitus. Tum Sanctam imaginem, manibus apprehensam, capiti suo, labiis, oculis toti corpori devote admovens sanitatem recuperat, excepta modica lepræ macula, quæ in fronte remansit. Sed & illa, postquam sacro fonte ablutus est, disparuit. Supra portam Edessæ civitatis eminentis Idolum conspiciebatur, quam cuncti subeuntes adorare compellebantur. Hac porro sublata, Abgarus Sacram imaginem substituit tabulæ lignæ adglutinatam & auro ornatam, ubi ipso filioque ejus regni clavum tenentibus maxima veneratione culta est. Sed nepos Abgari ad vomitum, nempe Idololatriam, reversus, Sacram iconem deleri & idolum

Sæculum X.
A. C. 943.

Jesu Christi
Effigies.

Sæculum X.
A. C. 944.
lum restitui iussit. Nihilominus pretiosam imaginem servavit pia industria Episcopi, qui in illo loculamento lucernam posuit laterculo tectam, murumque obduci & æquali superficie continuari curavit. Ita hæc Effigies pluribus sæculis, omnibus occulta, superstes mansit.

Sup. Lib.
XXXIII.
§. 8.

Annis post Abgari ætatem circiter quingentis Cosroes Rex Persarum Edessam obsedit. Jamque deditionem faciendam cogitabant omnes, cum Episcopo, cui nomen Eulalius, superesse imaginem miraculis claram, & locus, in quo recondita esset, revelatur. Is invenit lampadem adhuc ardentem, & super laterem, qui proximus imagini adjacebat, aliam priori simillimam impressam. Illo vero oleo, quod residuum erat, cunicularii & machinæ obsidentium combustæ; tum allata effigies ignes, quos Persæ in urbem jaculabantur, in ipsos retorfit, & Cosroes obsidionem solvere coactus. Haud diu post Dæmon ejusdem Principis filiam insedit, edixitque, non exiturum se ex hoc domicilio, nisi Imago Edessena adveheretur. Proinde cum Cosroes ad urbis Præfectum & Episcopum literas dedisset, suspicati, dolum subesse posse, servata vera imagine aliam ectypam miserunt; vixque eam deferentes Persæ fines contigerant, cum
Caco-

Cacodæmon promisit, abiturum se ex puellæ corpore, si icon ad suos reportaretur. Itaque Cosroes additis pretiosis donis eam remisit. Evagrius quoque, *Evagr. IV. Hist. c. 27.* Historiæ Scriptor, Cosroi coævus, Edesam ope imaginis prodigiosæ ab obsidione liberatam affirmat, & primus omnium hujus Iconis mentionem facit. Postquam autem Constantinus Imperator ejusdem Iconis originem & inventionem ita retulit, ad ea transit, quæ ipsius ætate annis post Cosroem seniore quadringentis acciderant, & dicit:

Romanus Lecapenus Imperator, vehementi desiderio accensus Sanctam Imaginem Constantinopoli habendi, in qua civitate tot alia cimelia servarentur, sæpius missis Edessam Legatis imaginem & Epistolam Salvatoris nostri sibi expecterat, loco pretii ducentos Saracenos a Græcis captos, & præterea duodecim millia solidorum argenteorum offerens.

Tandem vero anno Mundi sexies millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo, seu Salutis nongentesimo quadragesimo quarto, *Emir* Edessenus misit, qui responderent; sibi has condiciones placere, si præterea Bulla aurea adderetur, qua Imperator fidem daret, Romanos quatuor urbes Roham, Carros, Saroziam, & Samosatam nunquam oppugnatu-

Sæculum X.

A.C. 944.

*Evagr. IV.**hist. c. 27.*

Imago Edes-

sena Con-

stantinopoli.

Sæculum X. gnatu-
A. C. 944. tu-ros, aut earum ditio-
nes depopula-
tu-ros.

Misit itaque Imperator Abraham Episcopum Samosatenum, qui Sacram imaginem & Epistolam reciperet; isque, ne in hoc negotio falli posset, tam imaginem prodigiosam quam duas ectypas abstulit, nimirum illam, quæ in Persiam mittenda depicta fuerat, & aliam, quæ in Ecclesia Nestorianorum colebatur. Sed duæ aliæ solo reservato prototypo postea remissæ sunt. Christiani quidem Edesseni tumultum ciere cœperant, impatientissime ferentes eripi sibi tantum thesaurum, sanctius civitatis suæ Palladium; quos Saracenorum Emir nolentes volentes ad pacta implenda compulit.

Elmac. lib.
III. c. 2. p.
213.

In Historia quoque Orientali eadem translatio memoratur; scilicet, cum Romani hanc imaginem sibi dari postulassent, cives Rohæ (hoc nomine ipsis Edessa venit) scriptis ad Califam *Moctafi*, illa tempestate imperantem, literis obtinuisse, ut mandata ad Vizirium mitteret, quibus omnes Judices & Præpositi convenire & hac super re deliberare jubebantur. Aliquos existimasse, profusum Musulmannis fore, hanc imaginem reddere Romanis, contra contendisse alios, gloriæ sibi cedere levissimo pretio Musulmannos captivos redimere. Et hanc sententiam vicisse.

Con-

Constantinus Imperator deinde re-
fert, quibus adjunctis Sacra imago Con-
stantinopolim delata fuerit. Nempe de-
cima quarta Augusti anno 944. in Eccle-
sia Dominæ Nostræ in Blachernis, Impe-
ratore ibidem Festum Assumptionis ce-
lebrante, primo deposita est. Altera
die solemnè pompa ad Sanctam Sophiam
translata, & tandem in Ecclesia Phari-
quæ in Palatio præcipua erat, collocata.
Permulta etiam miracula tam in itinere
quam Constantinopoli in illa translatio-
ne patrata recenset. Et hæc est Summa
Sermonis, qui Constantino Porphyroge-
nito tribuitur; Ecclesia vero Græca Fe-
stum hujus Translationis eadem die de-
cima sexta Augusti celebrat.

§. XXXI.

Simeon Metaphrastes.

Hac ætate occurrit Simeon Metaphra-
stes, conscriptis vitis Sanctorum ce-
leberrimus. Is Constantinopoli illustri
familia natus & magna suorum cura e-
ducatus, in liberalibus disciplinis egre-
gisse profecit. Maturiore ætate ad præ-
cipua in Palatio munera promotus, Of-
ficiorum Magister, tum Logotheta, seu
summus ærarii Præfectus, fuit, & in gra-
vissimis Reipublicæ negotiis adhibitus.
Circa annum 900. juvenis Hirmerium,
virum bello clarum, regnantē Leone
Hist. Ecclesiast. Tom. XIII. T Phi-

Sæculum X.

A. C. 944.

Cang. C. P.

lib. IV. 6.

n. 37.

Boll. præf.

gen. tom. I. c. I.

6.3. Pfell. ap.

Allat. de Si-

meon. Item

ap. Sur. 27.

Nov. ap.

Sur. 10. Nov.